

→ Tribuna oberta

Entre la precipitació i el ridícul

JAUME BARTUMEU CASSANY

Dimarts al matí llegia amb preocupació la pintoresca versió que donava el MÉS ANDORRA de la meua roda de premsa de di-lluns. Pretenia el titular que jo hauria dit

que el Govern m'obria la correspondència i no ho vaig pas dir. Bona prova és que els altres tres diaris no ho recollien pas. En llegir l'editorial del MÉS ANDORRA de dimecres, encara he quedat més parat, davant la rapidesa amb la qual l'editorialista m'inculpa, em jutja i em condemna.

La precipitació acostuma a ser sempre mala consellera.

Si l'editorialista s'hagués pres la molèstia de contrastar la nota que sembla haver-lo inspirat amb el que realment vaig dir durant la roda de premsa, i que ben segur el MÉS ANDORRA de dimarts, dia 6, no recollia pas fidelment, hauria pogut comprovar que estava fora d'osques en la seva lapidària condemna.

Preciso que controlar i autoritzar el lliurament no és pas «obrir». Sense ànim ni voluntat de polemitzar, recordaré només que el que vaig dir durant la Junta de Presidents i vaig repetir davant la premsa: és que jo entenc que la Duana no ha d'autoritzar en cap moment que es lliuri o es deixi de lliurar documentació postal a consellers generals i a la Casa de la Vall, és a dir, al Consell General. No vaig dir que m'haguessin obert el sobre, el qual, manifestament, era tancat.

No era la primera vegada que es donava aquesta situació i per això ens vam queixar.

No cal pas que consulti la regulació sobre els enviaments postals. La conec prou bé per saber que els enviaments que ha de controlar la Duana són els que puguin ser eventualment comercials i, per tant, sotmesos a taxa o impost, o, al contrari, els compresos dins una eventual franquícia.

A la Casa de la Vall, els consellers generals socialdemòcrates, elegits pel poble andorrà, només rebem correspondència política i institucional que en cap cas, insisteixo, no pot ni ha d'estar sotmesa a cap etiqueta ni verda, ni groga, ni negra.

Tant és així que el mateix ministre de Finances, que assistia a la Junta de Presidents del grup parlamentari de di-lluns, va, literalment, demanar excuses tot manifestant, el cito literalment, «...es prendran les mesures escaients perquè això no torni a passar». I més endavant encara, el torno a citar literalment, el ministre de Finances va dir: «...Senyor Bartumeu, no és la intenció del Govern controlar cap d'aquesta correspondència, que, a més, ve del Consell d'Europa, per això demano disculpes i es prendran les mesures escaients perquè això no torni a passar».

Vull creure després d'haver-me acusat tan alegrement de no conèixer la normativa duanera no fareu pas extensiva la condemna al ministre de Finances, que em va demanar excuses i va dir repetidament que no tornaria a passar.

O potser haurem de creure que, arribat al Ministeri, els grans assessors li van fer veure la normativa duanera des d'un altre

prisma.

En qualsevol cas, el que sí que trobo no ja pintoresc, sinó preocupant, és que el Govern vulgui assimilar correspondència amb eventual valor comercial a correspondència adreçada als consellers generals. I també, més que pintoresc, és preocupant que el vostre editorial doni suport a aquesta gens ridícula mesura de control a la llibertat de comunicació entre l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa i els consellers generals socialdemòcrates, que en formem part.

// opinio@mes.ad

Trobo preocupant que el Govern vulgui assimilar correspondència amb eventual valor comercial a correspondència adreçada als consellers generals. I també és preocupant que el vostre editorial doni suport a aquesta gens ridícula mesura de control a la llibertat de comunicació entre el Consell d'Europa i els consellers generals